

KARTA MODUŁU KSZTAŁCENIA

Informacje ogólne							
PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA IM. WITELONA W LEGNICY WYDZIAŁ NAUK O ZDROWIU I KULTURZE FIZYCZNEJ							
Kierunek studiów:		Fizjoterapia					
Profil studiów:		Praktyczny					
Forma studiów:		Stacjonarne					
Nazwa modułu:		Kliniczne podstawy w pediatrii i neurologii dziecięcej					
Kod modułu kształcenia:		MK_MF048					
Rodzaj modułu kształcenia:		Obowiązkowy					
Rok studiów	2	Forma zajęć i liczba godzin:					
Semestr	4	Wykłady	Ćwiczenia	Laboratoria	Seminaria	Zajęcia praktyczne	Praktyka zawodowa
Liczba punktów ECTS:	2	20				15	
Forma zaliczenia		Zaliczenie na ocenę					

Autor programu:

mgr Monika Kamieniecka

Cele kształcenia:

1. Zdobyć przez studentów wiedzy teoretycznej i praktycznej niezbędnej do oceny i różnicowania podstawowych jednostek chorobowych w zakresie pediatrii i neurologii dziecięcej.
2. Zdobyć wiedzy dotyczącej właściwych metod badania, systemów klasyfikacji, rozpoznania różnicowego oraz profilaktyki u dzieci z zaburzeniem ośrodkowej koordynacji nerwowej.
3. Zaznajomienie z zakresem usprawniania fizjoterapeutycznego oraz monitorowaniem procedur rehabilitacyjnych w pediatrii i neurologii dziecięcej.

Wymagania wstępne.

Posiada wiedzę z anatomii, fizjologii oraz patologii.

Efekty kształcenia:Wiedza:

EK1: Zna fizyczne, chemiczne i biologiczne podstawy nauk medycznych i nauk o zdrowiu oraz nauk o kulturze fizycznej, a także aktualne kierunki rozwoju teoretycznych podstaw tych nauk.

EK2: Opisuje budowę anatomiczną organizmu człowieka dorosłego i w wieku rozwojowym ze szczególnym uwzględnieniem układu ruchu, układu nerwowego, układu krążenia, układu oddechowego, wydalniczego.

EK3: Omawia czynność poszczególnych układów i narządów organizmu człowieka.

EK4: Posiada wiedzę w zakresie teorii i metodyki fizjoterapii, niezbędną do wykonywania zabiegów fizykoterapii, masażu, kinezyterapii oraz terapii manualnej w różnych zaburzeniach czynnościowych narządu ruchu i chorobach wewnętrznych.

EK5: Zna podstawowe pojęcia z zakresu patologii i główne zmiany patofizjologiczne w stopniu ułatwiającym racjonalne planowanie procesu usprawniania.

EK6: Definiuje metody opisu i interpretacji jednostek i zespołów chorobowych w stopniu umożliwiającym diagnozowanie

i wykonywanie procesu rehabilitacji.

EK7: Zna terminologię i potrafi wymienić oraz opisać międzynarodową klasyfikację funkcjonalności (ICF).

EK8: Zna metody oceny stanu zdrowia stosowane w naukach medycznych, naukach o zdrowiu i naukach o kulturze fizycznej.

EK9: Posiada wiedzę w zakresie genetyki klinicznej umożliwiającą rozpoznawanie i interpretowanie wad, zespołów i chorób uwarunkowanych genetycznie.

Umiejętności:

EK10: Wykorzystuje wiedzę z zakresu budowy anatomicznej i funkcjonalnej poszczególnych narządów i układów organizmu dla realizacji procesu usprawniania.

EK11: Planuje model fizjoterapii w oparciu o zdobytą wiedzę teoretyczną adekwatnie do stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta oraz celów kompleksowej rehabilitacji.

EK12: Potrafi zaprogramować badania diagnostyczne i funkcjonalne narządu ruchu, narządów wewnętrznych oraz badania wydolnościowe niezbędne do tworzenia, weryfikacji i modyfikacji środków fizjoterapii, wykonywania zabiegów i stosowania odpowiednich metod terapeutycznych.

EK13: Interpretuje wyniki pomiarów parametrów życiowych i podstawowych badań laboratoryjnych.

EK14: Potrafi wymienić i opisać międzynarodową klasyfikację funkcjonalności (ICF).

EK15: Dobiera, demonstruje i przeprowadza ćwiczenia ruchowe z pacjentami w różnym wieku z różnymi rodzajami dysfunkcji, potrafi wykorzystać w programie fizjoterapii elementy różnych metod kinezyterapeutycznych.

EK16: Rozpoznaje problemy somatyczne i psychologiczne pacjenta w zakresie właściwym dla wykonywania zawodu fizjoterapeuty.

Kompetencje społeczne:

EK17: Zna zakres swoich kompetencji zawodowych i posiada świadomość własnych ograniczeń, uznaje konieczność współpracy ze specjalistami innych zawodów i potrafi z nimi współpracować.

EK18: Okazuje zrozumienie dla problemów związanych z chorobą i niepełnosprawnością.

EK19: Przestrzega praw pacjenta, okazuje tolerancję dla postaw i zachowań wynikających z odmiennych uwarunkowań społecznych, kulturowych, religijnych oraz ma świadomość wpływu sytuacji życiowych pacjentów na ich stany emocjonalne

Treści kształcenia:

Wykłady:

Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin
W1	Zapoznanie z treściami programu nauczania. Podanie obowiązującej literatury. Charakterystyka poszczególnych okresów rozwojowych dziecka.	2

W2	Podstawy badania podmiotowo - przedmiotowego w zakresie pediatrii i neurologii dziecięcej. Wybór badań diagnostycznych i funkcjonalnych dla potrzeb programowania fizjoterapii w pediatrii i neurologii dziecięcej.	4
W3	Wady cewy nerwowej - definicja, etiopatogeneza, klasyfikacja, objawy kliniczne.	2
W4	Otyłość u dzieci i młodzieży. Cukrzyca typu I. Wady wrodzone serca. Choroby nowotworowe wieku dziecięcego.	2
W5	Choroby układu oddechowego: astma oskrzelowa, mukowiscydoza, zapalenie płuc. Choroby zakaźne wieku rozwojowego.	2
W6	Aberracje chromosomalne na przykładzie zespołu Downa - definicja, etiopatogeneza, klasyfikacja, objawy kliniczne.	2
W7	Mózgowe porażenie dziecięce - definicja, etiopatogeneza, klasyfikacja, objawy kliniczne. Zaburzenia ze spektrum autyzmu – objawy i przebieg choroby.	2
W8	Podstawy wczesnej diagnozy zaburzeń ruchowych w okresie niemowlęcym: ocena ilościowa i jakościowa poziomu rozwoju niemowlęcia, zaburzenia ruchowe pochodzenia ośrodkowego (z.r.p.o.), wpływ z.r.p.o. na podstawowe sfery rozwoju: koordynacji wzrokowo-ruchowej, mowy, kontaktów społecznych.	4

Zajęcia praktyczne:

Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin
ZP1	Prawidłowy rozwój psychoruchowy dziecka w pierwszym roku życia.	3
ZP2	Prawidłowy rozwój aktywności odruchowej dziecka. Czynniki ryzyka okołoporodowego, wcześniactwo i jego powikłania. Noworodki z grup podwyższonego ryzyka. Zaburzenia w rozwoju psychoruchowym dziecka. .	3
ZP3	Prawidłowa pielęgnacja dziecka w pierwszym roku życia.	2
ZP4	Podstawowe przeciwwskazania do zajęć ruchowych Postępowanie w stanach zagrożenia życia mogących wystąpić w czasie rehabilitacji (drgawki, napad duszności, zachłyśnięcie, omdlenie)	2
ZP5	Teoretyczne i praktyczne podstawy rehabilitacji metodą Vojty oraz Peto	2
ZP6	Teoretyczne i praktyczne podstawy rehabilitacji metodą Ndt-Bobath oraz Integracji odruchów Masgutowej	2
ZP7	Zaliczenie	1

Metody kształcenia:

1. Wykład informacyjny.
2. Dyskusja.
3. Zajęcia praktyczne.

Całkowity nakład pracy studenta:

Godziny kontaktowe (wykład, ćwiczenia, laboratorium, seminarium, projekt, konsultacje, obecność na egzaminie itd.)	35
Przygotowanie się do zajęć, w tym czytanie wskazanej literatury	5
Przygotowanie się do kolokwium	5
Przygotowanie się do egzaminu	0
Inne	5
Razem	50
Liczba punktów ECTS dla modułu kształcenia	2
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć praktycznych, laboratoryjnych, projektowych i praktyk zawodowych	0,5

Weryfikacja osiągnięcia efektów kształcenia

Z zakresu wiedzy	Efekty kształcenia do przedmiotu
Oceny : 51-60% prawidłowych odpowiedzi – 3,0 61-70% prawidłowych odpowiedzi – 3,5 71-80% prawidłowych odpowiedzi – 4,0 81-90% prawidłowych odpowiedzi – 4,5 91-100% prawidłowych odpowiedzi – 5,0	EK1, EK2, EK3, EK4, EK5, EK6, EK7, EK8, EK9
Z zakresu umiejętności	Efekty kształcenia do przedmiotu
Sprawdzian umiejętności i wiedzy: • zaliczenie praktyczne (obserwacja wykonawstwa), • realizacja zleconego zadania, Kryteria ocen z zakresu umiejętności i wiedzy ocenianych przez prowadzącego: 5,0– student aktywnie uczestniczy w zajęciach, planuje i poprawnie demonstruje podstawowe metody fizjoterapii w pediatrii i neurologii dziecięcej. Przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje najwyższe oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych. 4,5– student aktywnie uczestniczy w zajęciach, planuje i wykonuje podstawowe metody fizjoterapii w pediatrii i neurologii dziecięcej. Przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje 80% najwyższych oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych. 4,0– student aktywnie uczestniczy w zajęciach, planuje i wykonuje podstawowe metody fizjoterapii w pediatrii i neurologii dziecięcej. Przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje	EK10, EK11, EK12, EK13, EK14, EK15, EK16

60% najwyższych oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych. 3,5– student biernie uczestniczy w zajęciach, wykonuje podstawowe metody fizjoterapii w pediatrii i neurologii dziecięcej , wymagające korekty ze strony prowadzącego. Przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje poprawne oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych. 3,0– student biernie uczestniczy w zajęciach, wykonuje podstawowe metody fizjoterapii w pediatrii i neurologii dziecięcej, wymagające korekty ze strony prowadzącego. Przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje poprawne oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych. 2,0– student biernie uczestniczy w zajęciach, proponowana podstawy fizjoterapeutyczne są nieprawidłowe, większość wymaga korekty ze strony prowadzącego, brak samodzielności w wykonaniu czynności fizjoterapeutycznych, nie przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczestniczy nieregularnie na zajęcia, nie jest do nich przygotowany i uzyskuje negatywne oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych.	
Z zakresu kompetencji społecznych	Efekty kształcenia do przedmiotu
Kryteria ocen z zakresu kompetencji społecznych ocenianych przez prowadzącego , kolegów i pacjentów w formie przedłużonej obserwacji postaw i zachowań: 5,0 –student formułuje priorytety dotyczące realizacji określonych zadań i potrafi je systemowo uporządkować. Potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole. 4,5 –student formułuje priorytety dotyczące realizacji określonych zadań i potrafi je systemowo uporządkować. Potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole 4,0 – student w większości przypadków formułuje priorytety dotyczące realizacji określonych zadań i potrafi je systemowo uporządkować. 3,5 –student prawie zawsze formułuje priorytety dotyczące realizacji określonych zadań i potrafi je systemowo uporządkować. 3,0 –student prawie zawsze formułuje priorytety dotyczące realizacji określonych zadań 2,0 —student nie potrafi określić priorytetów dotyczących realizacji określonych zadań.	EK17, EK18, EK19

Kryterium oceny efektów zajęć praktycznych:

Ustalenie oceny końcowej z ćwiczeń odbędzie się na podstawie ocen częściowych otrzymanych przez studenta w czasie trwania zajęć i obecności na zajęciach. W przypadku nieobecności obowiązkowe jest odrobienie zajęć z inną grupą zgodnie z zasadami zaliczania przedmiotu. Ocena końcowa z ćwiczeń obliczana jest według wzoru 75% oceny umiejętności + 25% oceny kompetencji społecznych.

Metody weryfikacji efektów kształcenia przedmiotu:

Ocena formująca:

- kolokwium

- sprawdzian praktyczny
- aktywność podczas zajęć
- obserwacja zachowań

Ocena podsumowująca:

Średnia ważona ocen formujących

Tabela odniesień dla modułu kształcenia

Efekt kształcenia	Odniesienie danego efektu do efektów kierunkowych	Cel kształcenia	Treści programowe	Metody kształcenia	Metody weryfikacji efektów kształcenia
EK1	K_W01	Cel1 Cel2	W1-8	Wykład informacyjny	Kolokwium
EK2	K_W02	Cel1 Cel2	W1-8	Wykład informacyjny	Kolokwium
EK3	K_W03	Cel1 Cel2	W1-8	Wykład informacyjny	Kolokwium
EK4	K_W12	Cel1 Cel2	ZP1-7	Dyskusja Ćwiczenia praktyczne	Sprawdzian praktyczny. Obserwacja zachowań
EK5	K_W15	Cel1 Cel2	W1-8 ZP1-7	Wykład informacyjny. Dyskusja. Ćwiczenia praktyczne	Kolokwium. Sprawdzian praktyczny. Obserwacja zachowań
EK6	K_W16	Cel1 Cel2	ZP1-7	Dyskusja Ćwiczenia praktyczne Studium przypadku	Sprawdzian praktyczny. Obserwacja zachowań
EK7	K_W17	Cel1 Cel2	ZP1-7	Dyskusja Ćwiczenia praktyczne	Obserwacja zachowań
EK8	K_W19	Cel1 Cel2	W1-8	Wykład informacyjny	Kolokwium
EK9	K_W22	Cel1 Cel2	W1-8	Wykład informacyjny	Kolokwium
EK10	K_U03	Cel1 Cel2	W1-8	Wykład informacyjny	Kolokwium
EK11	K_U04	Cel1 Cel2	ZP1-7	Zajęcia praktyczne	Sprawdzian praktyczny.
EK12	K_U06	Cel1	W1-6	Wykład	Kolokwium

		Cel2		informacyjny	
EK13	K_U07	Cel2	W1-6	Wykład informacyjny	Kolokwium
EK14	K_U10	Cel2	W1-6	Wykład informacyjny	Kolokwium
EK15	K_U11	Cel3	W1-6 ZP1-7	Wykład informacyjny. Zajęcia praktyczne.	Kolokwium. Sprawdzian praktyczny
EK16	K_U22	Cel3	ZP1-7	Zajęcia praktyczne. Demonstracja	Sprawdzian praktyczny.
EK17	K_K02	Cel1 Cel2 Cel3	ZP1-7	Zajęcia praktyczne	Sprawdzian praktyczny. Obserwacja
EK18	K_K04	Cel1 Cel2 Cel3	ZP1-7	Zajęcia praktyczne	Sprawdzian praktyczny. Obserwacja
EK19	K_K05	Cel1 Cel2 Cel3	ZP1-7	Zajęcia praktyczne	Sprawdzian praktyczny. Obserwacja

Literatura podstawowa:

- Maciąg-Tymecka I. Rehabilitacja w chorobach dzieci i młodzieży, Wyd. PZWL Warszawa 2013.
- Michałowicz R.: Mózgowe porażenie dziecięce. PZWL, Warszawa 2001.
- Levitt S.: Rehabilitacja w porażeniu mózgowym i zaburzeniach ruchu. PZWL, Warszawa 2000.
- Matyja M., Domagalska M.: Podstawy usprawniania neurorozwojowego wg Berty i Karela Bobathów, AWF Katowice, 2009
- Banaszek G.: Rozwój niemowląt i jego zaburzenia a rehabilitacja metoda Vojty, α-medica press, 2004

Literatura uzupełniająca:

- Sadowska L.: Neurofizjologiczne metody usprawniania dzieci z zaburzeniami rozwoju. AWF, Wrocław 2004.
- Grochmal S., Zielińska- Charszewska S., Rehabilitacja w chorobach układu nerwowego., PZWL, Warszawa 1986.

Kranowitz C. S., Nie-zgrane dziecko zaburzenia przetwarzania sensorycznego-diagnoza i postępowanie, Harmonia Universalis, 2012.